



## Universitätsbibliothek Paderborn

### **Theologiae Mysticae Sive Exercitiorum Spiritualium Admodum Reverendi Patris P. Aloysii Siderei, Alias Vincentii Caraffa, Societatis Iesv Praepositi Generali, Tomvs ...**

ex Italico Latino recenter idiomate opera et studio fidelissimi cuiusdam  
interpretis donatus

Iter ad coelum in quatuor partitum Semitas seu partes, & Fasciculum  
Myrrhæ

**Caraffa, Vincenzo**

**Coloniae Agrippinae, 1660**

cap. 4. De pulchritudine Dei.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-49363](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-49363)

Et hoc sufficit de Bonitate, ad Pulchritudinem Dei  
punc transitum faciamus.

## CAPUT IV.

## De Pulchritudine DEI.

Pulchritudo Divina objectum quoque est Amoris  
Divini. Unde asserit Arcopagita : *Pulchritudo De Divi.*  
*gracè dicitur à vocando, quia omnia ad se vocat & Nom. c. 4.*  
*grabit.*

Quod si in Naturâ magna notatur pulchritudo,  
major in Gratiâ, & longè major in Gloria; quanta  
qualisque erit Divinæ Essentiæ pulchritudo: pulchri-  
tudo infinita: pulchritudo incomprehensibilis: pul-  
chritudo, quæ simplici aspectu & intuitu quemcunque  
efficit beatum & fœlicem, qui ipsam, ut in se est, in-  
tuetur.

De Divino illo Esse tradit & docet idem Sanctus :  
*Est pulchrum simul & pulchritudo. Pulchrum super-*  
*substantialis, & supremè pulchrum, Pulchrum, quod est*  
*semper pulchrum & uniforme pulchrum, & per omnia,*  
*& omnibus, & in omnibus pulchrum. Primum pul-*  
*chrum, & causa omnis pulchri, exemplaris, finalis &*  
*effectiva.*

Quod si pulchritudo corporalis consistit in debita philosoph.  
proportionem membrorum cum suavitate coloris, in gratia  
actionum, in affabilitate sermonis. Quanta & qualis erit  
proportio & correspondentia perfectionum & attribu-  
torum Divinorum inter se comparatorum? quanta  
erit illa gratia operationum ad intra in processibus  
Divinarum Personarum: ad extra in creationibus, ubi  
strepida & mira deprehenditur varietas perfectionum,  
Naturæ, Gratiæ, Gloriæ & Unionis? & quænam affa-  
bilitas attinget supremam illam verbi Divini affabilita-  
tem, quæ est ipsum Verbum spirans amorem.

S. Tho. 1. p.

Verum, & conceptum aliquem efformemus de im-  
mensa & ineffabili Dei pulchritudine, hac ipsam decla-  
remus similitudine.

Considera cunctas terræ pulchritudinis formas, aut in  
 elementorum depositionem, varietatem mixtura  
 stellarum decorem, florum amœnitatem, nobilitatem  
 & venustatem humanorum corporum. Considera  
 sidera totam cœli pulchritudinem, multitudinem  
 graduum diversitatem specierum officiorum varietatem  
 ornamentum gratiæ, splendorem gloriæ in omnibus  
 Angelis ad primum usque & summum Seraphinum  
 perfectissimum, utpotè, speculum Divinum reprensivum  
 trans fulgorem & decorem.

Considera insuper pulchritudines creatas, creabiles  
 & possibles, quæ sunt in mente Divinâ, ac in loca  
 prodire possunt per omnipotentem manum Altissimi  
 quarum non est numerus, & una altera pulchrior  
 cum diversitate & excessu essentiali & infinito. Haec  
 omnes simul capies pulchritudinis formas, naturales &  
 supernaturales, creatas & creabiles, easque coadunabiles  
 redigesque in unam solam pulchritudinem, ita ut sit  
 luti quædam essentia omnium creatorum creabiliumque  
 pulchri bonique speciem habentium.

Ex hac consideratione transibis ad aliam. Considera  
 vimirum, stellas firmamenti cum tanta perfectione  
 & magnitudine, ac si unaquæque Solis attingeret magnitudinem  
 & splendorem: ipsum verò Solem de facto  
 existentem ad eò perfectum & magnum, & magnitudinem  
 ne sua cunctas excedat stellas ipsius Solis perfectionem  
 attingentes. Considera insuper, quodcumque Omnipotentia  
 DEI procreare potest; infinitos etenim alios  
 Soles, & unum lucidiorem alio sine termino & mensura  
 efformare potest. Et eodem modo totam lucem in  
 stellis illis ad magnitudinem solis reductis dispersam, &  
 in uno illo Sole ac in aliis infinitis possibilibus coadunabiles  
 natam, rediges componesque in unicam solam lucem,  
 ita, ut sit quasi infinita quædam lux cæterisque omnibus  
 æquivalens, sitque fons & principium omnis  
 lucis.

Considerabis denique, quod si hæc lux tam excessivo,  
 uti dictum est, dotata splendore præfatam illam  
 illuminaret pulchritudinem, eique identificaretur  
 aut

aut incorporaretur, ita ut in unam & eandem rem  
 coalescerent, quis considerare posset, quantum decoris  
 gradum pulchritudo illa attingeret, & in quantam  
 luce suâ traheret admirationem intellectum tam huma-  
 num quàm Angelicum? Nihilominus creatura hæc in  
 tam eminenti constituta gradu & pulchritudinis, & lu-  
 cis, non esset comparabilis cum pulchritudine Divinâ:  
 Nam, ut docet Angelicus, *non sunt ejusdem generis; 1. p. q. 4.*  
*sed pulchritudo Dei est extra & supra omne genus. art. 3.*  
 Unde pulchritudo illa creata respectu Divinæ pulchri-  
 tudinis nulla esset: & lux illa creata in comparatione  
 luci increatæ potius tenebræ & umbra æstimanda esset  
 quàm lux.

Quod si igitur Divina pulchritudo talis ac tanta est.  
 Quid mirum, si Sancti & Justi pro eâ obtinenda  
*omnia arbitrati sunt ut stercore,* proseripserunt cun- *Philip. c. 3.*  
 ctas mundi consolationes, sibiipsis crudele & arduum  
 indixerunt bellum, voluntario animo sustinuerunt  
 cuncta Tyrannorum tormenta ac mortem ipsam, ut hac  
 ratione securos & certos se redderent de cœlesti  
 visione Divinæ pulchritudinis? Et hæc de Divinâ  
 pulchritudine dicta sufficiant. veniamus ad pra-  
 xim.

## CAP. V.

De Modo contemplandi Divinam  
 pulchritudinem.

Theologus Divinus scribit de spiritibus cœlestibus, s. *Dionys.*  
 quod extra seipos rapti sine intervallo aut inter- *De Divi.*  
 ruptione ulla *aternis Pulchri fulgoribus conjunguntur: Nom. 6. 4.*  
 nimirum, perpetuâ quâdam & indissolubili unione per  
 viam contemplationis & gaudij Divinis uniuntur splen-  
 doribus è Divino vultu emicantibus.

Triplici genere motus & cognitionis in Divinâ oc-  
 cupantur præsentia: *Circulariter, per rectam lineam,*  
 & *reflexè.*

Primus